

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

Dyrekcja i Administracja Wydawnictwa: Ul. Królewska Nr. 5. Telefon: Centrala P. A. T. — 552-80. Redakcja i ekspedycja Ul. Miodowa Nr. 22. Telef. redakcji 11-44-05. Telef. ekspedycji 11-75-28. Kasa czynna od godz. 8 i pół do 1 po pld., w soboty do godz. 12 w pld. Konto czekowe w P.K.O.—730.

Oddziały „Monitora Polskiego”:

BIAŁYSTOK, Sienkiewicza 27, tel. 15-86; BIELSKO ŚL., Trzeciego Maja 8, tel. 27-32; BYDGOSZCZ, Grunwaldzka 7, tel. 15-74; GDANSK, Neugarten 27, tel. 240-79; GDYNIA, Świętojańska, Dom P. A. M., tel. 17-20; GRUDZIĄDZ, Mickiewicza 26, tel. 304; KATOWICE, 3 Maja 23, tel. 565 i 1091; KRAKÓW, Mikołajska 32, tel. 10499 i 10500; LUBLIN, Kościuszki 3, tel. 16-57; LWÓW, Akademicka 15, tel. 20 i 45; ŁÓDŹ, Piotrkowska 125, tel. 101-11 i 115-24; ŁUCK, Piłsudskiego 14, tel. 222; POZNAN, Marcinkowskiego 23, tel. 28-57 i 28-58; SOSNOWIEC, Dęblńska 11, tel. 11-99; STANISŁAWÓW, Szajnochy 4; TARNÓW, Zabińska 7; TARNOPOL, Pasaż Adlera 9, tel. 90; TORUŃ, Szeroka 41, tel. 263; WILNO, Wileńska 14, tel. 674 i 1785.

TREŚĆ DZIAŁU URZĘDOWEGO:

Zarządzenia Władz Naczelnych:

Poz. 28. Instrukcja z dnia 21 grudnia 1932 r., wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli — w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranymi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia Władz Naczelnych.

28.

INSTRUKCJA

z dnia 21 grudnia 1932 r.,

wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli — w sprawie opłat stemplowych od pism, wiążących się z umowami, zawieranymi przez urzędy państwowe oraz przez zakłady i przedsiębiorstwa państwowe.

1. Objasnienia wstępne.

§ 1. Skrót „u. o. s.” oznacza ustawę o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413); skrót „r. w. s.” oznacza rozporządzenie wykonawcze do powołanej ustawy z dn. 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Paragrafy, powołane w niniejszej instrukcji bez określenia, oznaczają postanowienia tej instrukcji.

W korespondencji między urzędami państwowymi instrukcja niniejsza będzie oznaczana skrótem i. s. u.

2. Zakres uwolnienia od opłat stemplowych, przyznanego Skarbowi Państwa oraz zakładom i przedsiębiorstwom państwowym.

§ 2. Skarb Rzeczypospolitej zasadniczo nie jest zwolniony od opłat stemplowych; również nie są zasadniczo zwolnione od opłat stemplowych państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, będące odrębnymi osobami prawnymi. Pisma, wymienione w ustawie o opłatach stemplowych, jako podlegające opłacie, są tylko w przypadkach wyjątkowych zwolnione od opłat z tego tytułu, że wiążą się z czynnościami urzędów państwowych, względnie państwowych zakładów i przedsiębiorstw; mianowicie nie podlegają opłacie stemplowej:

a) obligacje oraz innego rodzaju obligi Skarbu Rzeczypospolitej oraz polskich państwowych zakładów i przedsiębiorstw, będących odrębnymi osobami prawnymi; jeżeli Skarb Rzeczypospolitej albo państwowy zakład lub państwowe przedsiębiorstwo, będące odrębną osobą prawną, zaciąga pożyczkę w obligacjach (listach zastawnych, obligacjach fundowanych), to nietylko obliż (skrypty dłużny), stwierdzający otrzymanie pożyczki w obligacjach, ale również same obligacje, w których pożyczka została wypłacona, są wolne od opłaty stemplowej (art. 120, punkty 1 i 2 u. o. s.),

b) pełnomocnictwo, udzielone przez Skarb Rzeczypospolitej (art. 112, punkt 3 u. o. s.);

c) wystawione przez Skarb Rzeczypospolitej pokwitowania — z wyjątkiem pokwitowań, zastępujących rachunek, wymienionych niżej w § 2 — oraz zezwolenia na wykreślenie wpisu w księdze wieczystej, t. j. w księdze hipotecznej, gruntowej, górniczej, kolejowej, naftowej (art. 137, punkt 8; art. 139 u. o. s.),

d) podania, wnoszone przez urzędy państwowe imieniem Skarbu Rzeczypospolitej (art. 144, punkt 1 u. o. s.),

e) świadectwa urzędowe, wydawane urzędem państwowym w sprawach, dotyczących się Skarbu Rzeczypospolitej (art. 160, punkt 3 w związku z punktem 1 art. 144 u. o. s.).

W przypadkach, wymienionych wyżej w punktach „a”, są zwolnione od opłaty: Skarb Rzeczypospolitej oraz polskie państwowe zakłady i przedsiębiorstwa, będące odrębnymi osobami prawnymi. Natomiast w przypadkach, wymienionych w punktach „b”, „c”, „d”, „e”, uwolnienie od opłaty jest przyznane tylko Skarbowi Rzeczypospolitej, a nie służy zakładom i przedsiębiorstwom państwowym, będącym odrębnymi osobami prawnymi (poza przypadkami, wymienionymi niżej w punktach „f”, „g”, „h”, „i”, „k”, „l”).

f) Dalszy wyjątek zachodzi co do państwowych zakładów naukowych i oświatowych, będących odrębnymi osobami prawnymi. Zakłady te — w szczególności: szkoły akademickie (art. 5 i 111 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r., Dz. U. R. P. Nr. 72, poz. 494 w brzmieniu, ustalonym ustawami z dnia 16 lipca 1924 r., Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 2, poz. 10 i z dnia 18 marca 1932 r., Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 305) — są zwolnione od opłat stemplowych we wszystkich przypadkach, wymienionych wyżej w punktach „a” — „e”, (a zatem są w tej dziedzinie zrównane ze Skarbem Rzeczypospolitej), a nadto są one osobiście zwolnione od opłaty, gdy zawierają umowę, obustronnie obowiązującą a podlegającą opłacie procentowej (art. 16 u. o. s.); kontrahent zaś, który z państwowym zakładem naukowym lub oświatowym, będącym odrębną osobą prawną, zawiera umowę, obustronnie obowiązującą, ma zapłacić tylko połowę opłaty procentowej. Powyższe zasady dotyczą również Funduszu Pomocy Bezrobotnym (utworzonego na mocy rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 sierpnia 1932 r., Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 664).

g) Wolne są od opłaty stemplowej: pisma, dotyczące nabycia nieruchomości — na zasadzie przepisów o reformie rolnej — przez Skarb Państwa lub przez Państwowy Bank Rolny (art. 54, punkt 2 u. o. s.).

h) Wolne są od opłaty stemplowej pisma, stwierdzające sprzedaż przedmiotów monopolu państwowego, tudzież rachunki i inne pisma, stwierdzające wykonanie takiej umowy (patrz niżej § 2) jeżeli monopol jest bądź sprzedawcą, bądź kupującym (art. 69, punkt 2 i art. 73, punkt 3 u. o. s.).

i) Wolne jest od opłaty stemplowej podanie zakładu państwowego lub przedsiębiorstwa państwowego do władzy przełożonej, jeżeli zostało wniesione do niej, jako do władzy nadzorczej (punkt niniejszy nie ma więc zastosowania, jeżeli wśród danych okoliczności podanie pewne musiało być wniesione nietylko przez przedsiębiorstwo państwowe, ale też przez przedsiębiorstwo prywatne).

j) Przedsiębiorstwa państwowe: „Polski Monopol Tytoniowy”, „Polski Monopol Solny” oraz „Państwowy Monopol Spirytusowy” są — na mocy art. 6 ustawy z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 240), względnie na mocy art. 7 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 52, poz. 497) i art. 9 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) — zwolnione od wszelkich opłat stemplowych. Nie należy się więc żadna opłata od tych pism, przy których — w braku powołanych przepisów — byłyby obowiązane do uiszczenia opłaty stemplowej jedynie „Polski Monopol Tytoniowy” albo „Polski Monopol Solny” albo „Pań-

stwowy Monopol Spirytusowy”, np. od rachunków, bądź wystawianych przez jedno z tych przedsiębiorstw państwowych, bądź przez nie otrzymywanych z zagranicy, od wystawianych przez nie pełnomocnictw i pokwitowań, od wnoszonych przez nie podań i wydawanych im świadectw urzędowych. Przy pismach zaś, stwierdzających umowę obustronnie obowiązującą, zawartą przez „Polski Monopol Tytoniowy” lub przez „Polski Monopol Solny” lub przez „Państwowy Monopol Spirytusowy” (np. kupno, najem, dzierżawę) wprawdzie wymienione przedsiębiorstwa nie są obowiązane do uiszczenia opłaty, ale współkontrahent (o ile nie jest zwolniony od opłaty z innego tytułu) ma uiszczyć opłatę w pełnej kwocie.

k) W tych samych rozmiarach, jakie określono wyżej w punkcie „j”, przyznaje się niniejszem, a mianowicie na podstawie art. 3 (punktu 5) oraz art. 5 ustawy z dnia 25 listopada 1925 r. o popieraniu Polskiej Żeglugi Morskiej (Dz. U. R. P. Nr. 125, poz. 891), utrzymanej w mocy w ustępie ostatnim art. 171 u. o. s., zwolnienie od opłat stemplowych na czas do końca 1944 r.: Skarbowi Państwa, o ile chodzi o pisma, dotyczące się statków morskich, których zarząd jest powierzony Państwowemu Szkole Morskiej lub Urzędowi Morskiemu lub Morskiemu Instytutowi Rybackiemu.

l) W myśl art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w brzmieniu, ustalonym w obwieszczeniu Ministra Komunikacji z dnia 5 grudnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 705), jak również w myśl art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879), wymienione dwa przedsiębiorstwa są „wolne od wszelkich opłat publicznych, od których wolny jest Skarb Państwa”. Przedsiębiorstwa te są zatem zwolnione od opłat stemplowych w rozmiarach, podanych wyżej w punktach „a” — „e”.

Poza przypadkami wyjątkowymi, wymienionymi wyżej w punktach „a” — „l”, Państwo Polskie, jako takie, nie jest zwolnione od opłat stemplowych.

W szczególności więc, gdy Skarb Rzeczypospolitej lub przedsiębiorstwo państwowe nabywa lub sprzedaje nieruchomość albo zawiera umowę najmu (poza przypadkami, wymienionymi w punktach „f”, „g”) ma być uiszczona pełna opłata.

3. Opłaty stemplowe od umów.

a) Postanowienia ogólne.

§ 3. Jeżeli bądź urząd państwowy, działający imieniem Skarbu Rzeczypospolitej lub jako zarządca majątku niepaństwowego, bądź zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa zawiera umowę, która podlega opłacie stemplowej, to co do sposobu i terminu uiszczenia opłaty obowiązują zasady, podane w §§ 4 — 17.

§ 4. 1. W razie zawarcia umowy w formie aktu notarialnego przed notariuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej lub pruskiej, opłatę wymierza i pobiera notariusz (art. 27 i 28 u. o. s.).

2. Notariusz, mający siedzibę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej lub pruskiej, wymierza i pobiera opłatę również wówczas, gdy pismo, stwierdzające zawarcie umowy, zostało przed notariuszem podpisane i przezeń uwierzytelnione (art. 27 u. o. s.).

3. W razie zawarcia umowy w formie aktu sądowego opłatę wymierza bądź sekretarjat sądowy, bądź urząd skarbowy według zasad ogólnych, podanych w art. 30 i 31 oraz w punkcie 2 artykułu 33 u. o. s.

4. We wszystkich innych przypadkach opłatę stemplową wymierza urząd państwowy, względnie zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa, który zawarł daną umowę¹⁾. Urząd ma za-

¹⁾ W dalszym ciągu wyrażenie „urząd” oznacza również zarząd państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa.

tem wymierzyć opłatę stemplową również wówczas, gdy umowę zawarto w formie aktu notarialnego przed notariuszem, mającym siedzibę w obszarze b. dzielnicy austriackiej lub w formie pisma, uwierzytelnionego przez notariusza, mającego siedzibę na tymże obszarze.

W przypadku zawarcia umowy bądź między urzędem państwowym a zarządem państwowego zakładu lub przedsiębiorstwa, będącego odrębną osobą prawną, bądź między dwoma zarządami państwowych zakładów lub przedsiębiorstw, będących odrębnymi osobami prawnymi, opłatę wymierza ten urząd, który na mocy umowy jest obowiązany do wypłacania należności umownej.

§ 5. Urząd, wymierzający opłatę stemplową, ustala ją w ten sposób, że do kwoty, obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych, dolicza dodatek 10%-owy, ustanowiony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 138).

Sumę, ustaloną w sposób powyższy, należy uiścić: **znaczkami stemplowymi**, jeżeli opłata — bez dodatku 10%-owego — nie przewyższa 300 zł; **gotówką**, jeżeli opłata — bez dodatku 10%-owego — przewyższa 300 zł. Jeżeli opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowymi, to ich wartość nominalna ma odpowiadać ściśle kwocie, obliczonej według ustawy o opłatach stemplowych; uiszczanie bowiem dodatku 10%-owego nastąpiło już przy zakupie znaczków.

Opłata ma być uiszczona — przez dostarczenie znaczków stemplowych urzędowi, zawierającemu umowę, względnie przez zapłacenie gotówką w kasie urzędu skarbowego — zasadniczo **przed podpisaniem umowy przez urząd**.

Jeżeli ważność umowy zależy od zatwierdzenia przez władzę przełożoną, to opłatę można uiścić przed umieszczeniem klauzuli zatwierdzenia na piśmie, stwierdzającym zawarcie umowy.

§ 6. Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona **znaczkami stemplowymi**, to urząd, zawierający umowę, nakleja znaczki na tym egzemplarzu pisma, stwierdzającego umowę, **który ma pozostać w urzędzie**. Znaczki mają być naklejone w ten sposób, aby między nimi możliwie nie było odstępow. Następnie należy skasować znaczki stemplowe zapomocą pieczęci urzędowej, a mianowicie w ten sposób, aby na każdym znaczkach był jeden odcisk, znajdujący się częściowo na znaczkach, częściowo zaś przechodzący na papier lub na znaczek sąsiedni. Bezpośrednio po znaczkach stemplowych ma być umieszczone **zaświadczenie o wymiarze**, w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie zł gr słowami a mianowicie od zł gr % (art. u. o. s.) i skasowano znaczki stemplowe w wymierzonej kwocie“.

Urząd, który zawarł umowę, umieszcza zaświadczenie o wymiarze również na tym egzemplarzu pisma, który jest przeznaczony dla **współkontrahenta**. Zaświadczenie to ma być ułożone w formie następującej:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie zł gr słowami a mianowicie od zł gr % (art. u. o. s.) i uiszczono znaczkami stemplowymi, umieszczonymi na egzemplarzu przechowanym w aktach urzędowych.
. dnia 19 . . . r.“

§ 7. Jeżeli w przypadku poszczególnym opłata ma być uiszczona **gotówką**, to urząd, zawierający umowę, sporządza **polecenie poboru** w następującej formie:

„L.
Nazwisko i imię (firma, nazwa) płatnika“

Kasa urzędu skarbowego²⁾ w pobierze opłatę stemplową (wraz z dodatkiem 10%-owym) w kwocie³⁾ zł gr, słowami⁴⁾, wymierzoną przez⁵⁾ od umowy z⁶⁾ o⁷⁾.
. dnia 19 . . . r.

Pieczęć urzędowa:

Podpis i stanowisko służbowe:“
Urząd, zawierający umowę, skierowuje polecenie poboru do kasy urzędu skarbowego. Pokwitowanie tej kasy ma być załączone do tego egzemplarza umowy, który pozostaje w urzędzie zawierającym umowę. Urząd ten umieszcza zarówno na tym egzemplarzu umowy, który u niego pozostaje, jakoteż na owym, który jest przeznaczony dla **współkontrahenta**, zaświadczenie o wymiarze w następującej formie:

„Opłatę stemplową wymierzono w kwocie³⁾ zł gr słowami⁴⁾, a mianowicie od zł gr % (art. . . . u. o. s.) i uiszczono“

²⁾ Jeżeli na mocy umowy wydatek na opłatę ma być poniesiony częściowo przez urząd, a częściowo przez **współkontrahenta**, to należy w tem miejscu wymienić obu płatników, podając przy każdym jego udział w owym wydatku.

³⁾ Co należy rozumieć przez „Kasę urzędu skarbowego“, podaje § 17 r. w. s.

⁴⁾ W tem miejscu należy wstawić kwotę łączną, wynikającą z zesumowania opłaty właściwej i dodatku 10%-owego. (Nie należy więc wymieniać oddzielnie opłaty właściwej i dodatku 10%-owego).

⁵⁾ Nazwa i siedziba urzędu, zawierającego umowę.

⁶⁾ Nazwisko i imię, względnie firma lub nazwa **współkontrahenta**.

⁷⁾ Przedmiot umowy.

nowicie od zł gr % (art. u. o. s.) oraz dodatek 10% zł gr i uiszczono w Kasie Urzędu Skarbowego (Urzędu Opłat Stemplowych) w dnia (poz. dz. przych.) , dnia“

Wszystkie zaświadczenia o wymiarze mają być zaopatrzone w pieczęć urzędową oraz w podpis, z wymienieniem stanowiska służbowego — tudzież w datę tego dnia, w którym egzemplarz, przeznaczony dla **współkontrahenta**, zostaje mu wręczony; w razie przesłania pocztą należy zaświadczenie o wymiarze zaopatrzyć w datę, w której ów egzemplarz zostanie prawdopodobnie przez pocztę doręczony.

§ 8. Jeżeli pismo, stwierdzające umowę, z istoty swej ma być zaopatrzone tylko w jeden podpis i to nie w podpis urzędu, zawierający umowę, lecz w podpis **współkontrahenta**, to **współkontrahent** ma wręczyć urzędowi, zawierającemu umowę, jednocześnie z podpisaniem przez siebie pismem, stwierdzającym zawarcie umowy, znaczki stemplowe (§ 6), względnie pokwitowanie kasy urzędu skarbowego (§ 7). Jesliby tego nie uczynił, to urząd, zawierający umowę, przesyła Urzędowi Skarbowemu (względnie Urzędowi Opłat Stemplowych), w którego okręgu urząd zawierający umowę ma siedzibę, „zaświadczenie o dostreżeniu naruszeniu ustawy o opłatach stemplowych“ według wzoru 5 do § 78 r. w. s. Urząd Skarbowy na podstawie tego zaświadczenia wymierzy opłatę wraz z podwyżką stemplową (art. 42 u. o. s.).

Urząd, zawierający umowę, ma we właściwym czasie zawiadomić **współkontrahenta** o powyższym jego obowiązku oraz o skutkach niedopełnienia go, podając zarazem kwotę opłaty oraz czy opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowymi, czy gotówką; w tym ostatnim wypadku urząd ma wręczyć **współkontrahentowi** polecenie poboru (§ 7).

Postępowanie urzędu, zawierającego umowę, po dostarczeniu przez **współkontrahenta** znaczków stemplowych, względnie pokwitowania kasy urzędu skarbowego normują §§ 6 i 7.

Postępowanie, unormowane w niniejszym paragrafie, ma być stosowane w szczególności w przypadku, gdy przyjęcie oferty (zamówienia) jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (§ 20 ustęp drugi, zdanie drugie oraz ustęp trzeci, zdanie drugie), jak również w razie sporządzenia obligu (art. 114 u. o. s.), na mocy którego wierzycielem jest osoba, reprezentowana przez urząd, wymieniony w § 3 (obligat zatem podpisany tylko przez **współkontrahenta**, jako dłużnika).

b) Postanowienia specjalne o umowach, przy których opłata stemplowa ma być uiszczana ratami.

§ 9. Jeżeli świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma, stwierdzającego umowę i nie jest też znana najniższa ilość świadczenia, ani nie zostaje wypłacona zaliczka (art. 9 u. o. s.), to urząd, zawierający umowę, o ile byłby powołany do wymierzenia opłaty stemplowej, gdyby wysokość jej dała się zgóry oznaczyć (§ 4, punkt 4) — umieszcza zarówno na egzemplarzu umowy, pozostającym w urzędzie, jakoteż na tym, który jest przeznaczony dla **współkontrahenta**, zaświadczenie następujące (zaopatrzone w pieczęć urzędową oraz w podpis, z wymienieniem stanowiska służbowego):

„Opłata stemplowa zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 u. o. s.).
. dnia 19 . . . r.“

§ 10. W przypadku, wymienionym w § 9, urząd jednocześnie z doręczeniem egzemplarza umowy doręcza **współkontrahentowi decyzję**, w której oznajmia mu, że opłata stemplowa ma być uiszczona ratami w miarę wykonywania zobowiązania⁸⁾. W decyzji tej (§ 77 r. w. s.) należy

⁸⁾ Załącznik 1 do niniejszej instrukcji zawiera wzór decyzji przewidzianej w § 10, a załącznik 2 częściowy odpis konkretnej umowy, na podstawie której wzór 1 został sporządzony (w tym częściowym odpisie pominięto postanowienia nieistotne, spowodowane szczególnymi okolicznościami, wiążącymi się z daną umową, a nie z typem umowy, oraz postanowienia natury technicznej).

Od umowy ująonej w załączniku 2 należy się oprócz opłat wymienionych w decyzji według wzoru 1 jeszcze opłata od najmu lokomobili, przewidzianej w § 4 umowy. Podstawę wymiaru stanowi wartość cyrkularki (wynosząca w danym wypadku 3.000 zł); od tej wartości należy przed podpisaniem umowy (§ 5 niniejszej instrukcji) uiścić w myśl art. 88 u. o. s. (a zatem 30 zł). To uiszczanie ma być stwierdzone w zaświadczeniu o wymiarze (patrz niżej § 11, ustęp ostatni).

⁹⁾ Jeżeli na mocy umowy wydatek na opłatę stemplową ma ponieść w całości urząd, zawierający umowę, to urząd ten oczywiście nie doręcza **współkontrahentowi** decyzji, przewidzianej w § 10, ale decyzję taką mimo to sporządza — dla własnej orientacji.

Jeżeli zaś na mocy umowy wydatek na opłatę stemplową ma być poniesiony częściowo przez urząd zawierający umowę, a częściowo przez **współkontrahenta**, to należy **współkontrahentowi** doręczyć decyzję, zawierającą specjalny ustęp (umieszczony przed ustępem ostatnim, dotyczącym się odwołania) następującej treści: „Wszystkie wyżej wymienione raty opłaty stemplowej ma Pan (macie Państwo) uiścić tylko w części (częściach, np. „w połowie“ lub „w 3/4 częściach“), gdyż resztę pokrywa podpisany urząd“.

podać (oprócz dokładnego określenia umowy, stanowiącej przedmiot opłaty):

a) sposób obliczenia każdej raty (a zatem określenie podstawy wymiaru i wymienienie stopy opłaty — z powołaniem się na odpowiedni przepis ustawy o opłatach stemplowych),

b) terminy, w których mają być uiszczone poszczególne raty,

c) sposób uiszczenia.

Co do sposobu uiszczenia należy odróżnić, która ze stron umawiających się jest na mocy umowy obowiązana do wypłacania sum pieniężnych.

Jeżeli stroną obowiązana do wypłacania sum pieniężnych jest urząd, zawierający umowę (np. jako kupujący), to urząd **potrąca** poszczególne raty opłaty od poszczególnych rat należności umownej. **Współkontrahentowi** wolno uiścić każdą ratę opłaty, o ile rata nie przekracza 300 zł, również w ten sposób, że umieszcza znaczki stemplowe, których wartość równa się racie opłaty, **na rachunku**, przedstawionym urzędowi, który zawarł umowę, a stwierdzającym odnośną ratę należności umownej.

Jeżeli przeciwnie **współkontrahent** urzędu ma na mocy umowy wpłacać sumy pieniężne do kasy państwowej, to przy każdej racie tego świadczenia pieniężnego ma wnieść do tej samej kasy państwowej odpowiednią ratę opłaty. Jeżeli kasą tą jest kasa urzędu skarbowego (a nie własna kasa zakładu państwowego lub przedsiębiorstwa państwowego), to **współkontrahent** ma w ciągu tygodnia po każdym uiszczeniu raty opłaty stemplowej zawiadomić o tem uiszczeniu urząd, który zawarł umowę, załączając kwit kasy urzędu skarbowego lub odpis uwierzytelniony¹⁰⁾; urząd ma na żądanie **współkontrahenta** umieszczać na wręczonym mu egzemplarzu umowy adnotacje, stwierdzające uiszczenie poszczególnych rat.

§ 11. Jeżeli wprawdzie świadczenie, którego wartość ma służyć za podstawę wymiaru, nie może być co do ilości oznaczone przy sporządzeniu pisma, ale jest znana **najniższa ilość** świadczenia albo zostaje wypłacona **zaliczka** (art. 9, ustęp drugi u. o. s.), to urząd, zawierający umowę, wymierza narazie **opłatę tymczasową** według ilości najniższej, względnie według zaliczki i zarazem zastrzeżę uiszczanie reszty opłaty ratami w miarę wykonania zobowiązania. Urząd ma zatem — stosownie do wysokości opłaty tymczasowej — bądź skasować znaczki stemplowe (§ 6), bądź zarządzić uiszczanie opłaty tymczasowej gotówką (§ 7) i zarazem sporządzić **decyzję** w przedmiocie uiszczania reszty opłaty ratami. Decyzja ta ma być ułożona w sposób, podany w § 10. W decyzji należy umieścić ustęp specjalny (a mianowicie przed ustępem ostatnim, dotyczącym się odwołania) następującej treści: „Od umowy, której dotyczy się niniejsza decyzja, uiszczono już opłatę tymczasową w wysokości zł gr“. Wobec tego należy wprawdzie jednocześnie z obliczeniem każdej raty należności umownej obliczyć ratę opłaty stemplowej, atoli rata opłaty stemplowej ma być **uiszczona** po raz pierwszy dopiero wówczas, gdy suma rat opłaty stemplowej przekroczy kwotę opłaty tymczasowej. Należy więc podaną wyżej kwotę opłaty tymczasowej potrącić od raty pierwszej; jeżeliby rata pierwsza wyniosła mniej, niż opłata tymczasowa, to należy resztę, niepokrytą drogą tego potrącenia, potrącić od raty drugiej, ewentualnie też od następnych¹¹⁾.

Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego zawarcie umowy, urząd umieszcza zaświadczenie o wymiarze według zasad, podanych w §§ 6 względnie 7 — z tą zmianą, że po wyrazach „a mianowicie od“ należy wstawić wyrazy: „w ilości najniższej, wynoszącej“ względnie „zaliczki, wynoszącej“ oraz przy końcu dodać zdanie następujące: „Reszta opłaty zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 32 u. o. s.)“.

§ 12. Opłata stemplowa od umowy:

a) na mocy której urząd bierze w najem nieruchomości (lokal) lub

b) na mocy której urząd oddaje w najem mieszkanie funkcjonarjuszowi państwowemu — może być uiszczona ratami z których każda wynosi (w myśl art. 88 u. o. s.) 1% (z dodatkiem 10%) od raty czynszu najmu (komornego); jeżeli jednak jedna ze stron jest osobiście zwolniona od opłaty na mocy art. 16 u. o. s., to rata opłaty wynosi 1/2% (z dodatkiem 10%-owym) od danej raty

¹⁰⁾ Ten obowiązek zawiadamiania urzędu o każdym uiszczeniu raty opłaty stemplowej ma być wyraźnie zaznaczony w decyzji.

¹¹⁾ Powyższy wzór ustępu specjalnego tyczy się przypadku, w którym **współkontrahent** ma wpłacać raty należności umownej do kasy państwowej. W przeciwnym wypadku, t. j. gdy **współkontrahent** jest wierzycielem, uprawnionym do żądania należności umownej, wzór powyższy ulega odpowiedniej modyfikacji. W szczególności zdanie drugie i trzecie będą brzmiały: „Wobec tego zostanie wprawdzie jednocześnie z obliczeniem każdej raty należności umownej obliczona rata opłaty stemplowej, atoli rata opłaty stemplowej zostanie potrącona po raz pierwszy dopiero wówczas, gdy suma rat opłaty stemplowej przekroczy kwotę opłaty tymczasowej. Podana wyżej kwota opłaty tymczasowej zostanie więc potrącona od raty pierwszej; jeżeliby rata pierwsza wyniosła mniej, niż opłata tymczasowa, to reszta, niepokryta drogą tego potrącenia, zostanie potrącona od raty drugiej, ewentualnie też od następnych“.

ty czynszu najmu. W przypadku a) urząd potrąca poszczególne raty opłaty stempłowej od poszczególnych rat czynszu najmu. W przypadku b) funkcjonariusz państwowy wpłaca ratę opłaty jednocześnie z wpłatą raty czynszu najmu.

Czy w przypadkach powyższych ma być dozwolone uiszczenie ratami, rozstrzyga urząd zawierający umowę. W razie zezwolenia na spłatę ratami, urząd zawierający umowę ma sporządzić decyzję, wyjaśniającą zasady uiszczenia opłaty zgodnie z ustępem pierwszemu niniejszego paragrafu. Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, urząd zamieszcza następujące zaświadczenie: „Opłata stempłowa zostanie uiszczona ratami (§ 12 i. s. u.) 19 . . . r.”.

Jeżeli umowa najmu, co do której urząd, zawierający umowę, zezwolił na podstawie niniejszego paragrafu na uiszczenie ratami, została rozwiązana przed upływem czasu, na który ją zawarto, to opłata ma być uiszczona tylko za czas, przez który umowa faktycznie była wykonywana; w razie więc regularnego płacenia rat w sposób, wskazany w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, obowiązek uiszczenia rat opłaty ustaje z dniem rozwiązania umowy. Jeżeli umowa, zawarta na czas nieokreślony, zostaje rozwiązana przed upływem okresu 5-letniego, przewidzianego w art. 10, punkcie „e” u. o. s. — np. po 1½ roku — to reszta opłaty (w powyższym przykładzie — za 3½ lat) ulega umorzeniu.

§ 13. Ministerstwo Skarbu może — poza przypadkami, o których mowa w §§ 9 — 12 — na podstawie art. 177 u. o. s. (na wniosek urzędu zawierającego umowę lub na wniosek współkontrahenta) zezwolić na uiszczenie opłaty stempłowej ratami. Zezwolenie to będzie zarazem zawierało decyzję o należności i wysokości odsetek za odroczenie (art. 3 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r., Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) oraz o okresach, za które odsetki te należy obliczać. Ministerstwo Skarbu skierowuje swą decyzję — w przedmiocie uiszczenia opłaty ratami — do urzędu, zawierającego umowę, który następnie sporządza, według zasad, podanych w § 10, decyzję, wyjaśniającą (zgodnie z treścią decyzji Ministerstwa Skarbu) sposób uiszczenia opłaty.

Na obu egzemplarzach pisma, stwierdzającego umowę, urząd zamieszcza zaświadczenie o wymiarze w formie następującej:

„Opłatę stempłową wymierzono w kwocie zł . . . gr, słowami), a mianowicie od zł . . . gr % (art. u. o. s.) oraz dodatek 10% zł gr. Ta opłata zostanie uiszczona ratami na mocy reskryptu Ministerstwa Skarbu z dnia . . . L.”.

Jeżeli według decyzji Ministerstwa Skarbu pierwsza rata ma być uiszczona przed podpisaniem umowy lub przed umieszczeniem klauzuli zatwierdzenia przez władzę przełożoną (§ 5, ustęp ostatni), to powyższy tekst zaświadczenia o wymiarze ma być uzupełniony zdaniem następującym: „Pierwszą ratę uiszczono przez skasowanie znaczków stempłowych za zł”, względnie: „Pierwszą ratę w kwocie zł uiszczono w kasie Urzędu Skarbowego (Urzędu Opłat Stempłowych) w dnia (poz. dz. przych.)”.

Izba skarbową (względnie Śląski Urząd Wojewódzki) może w myśl § 190 (względnie też § 191) r. w. s. zezwolić na uiszczenie opłaty stempłowej ratami w ciągu okresu, nie przewyższającego 2 lat, licząc od dnia, w którym opłatę stempłową należało uiścić w myśl ustawy. Wniosek zatem urzędu, zawierającego umowę, o zezwolenie na uiszczenie ratami w ciągu okresu nie dłuższego niż 2 lata ma być skierowany do izby skarbowej, w której okręgu dany urząd, zawierający umowę, ma swą siedzibę (względnie do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego). Zasady, podane w poprzednim ustępie niniejszego paragrafu, mają zastosowanie również w przypadku wydania przez izbę skarbową decyzji w przedmiocie zezwolenia na uiszczenie opłaty stempłowej ratami.

§ 14. Jeżeli umowa, określona w §§ 9 — 13, została zawarta w formie aktu notarialnego przed notariuszem, mającym siedzibę na obszarze b. dzielnicy roszyjskiej lub pruskiej (§ 4, punkt 1), albo w formie pisma, podpisanego przed notariuszem, mającym siedzibę na tym obszarze i przezeń uwierzytelnionego (§ 4, punkt 2), lub w formie aktu sądowego (§ 4, punkt 3), to notariusz lub sąd w tekście aktu notarialnego lub sądowego, względnie w tekście uwierzytelnienia podpisów zaświadcza, że i z jakiego powodu żadnej opłaty nie wymierzono (w przypadkach, których dotyczą §§ 9 i 12 ewentualnie też § 13) względnie, że i w jakiej kwocie wymierzono opłatę tymczasową (w przypadkach, których dotyczy § 11) lub pobrano tylko część (pierwszą ratę) wymierzonej opłaty (§ 13).

Przy umowach tego rodzaju urząd, zawierający umowę, ma jaknajrychlej sporządzić decyzję, przewidzianą w §§ 10, względnie 11, 12 lub 13.

§ 15. Urzędy, które nie posiadają własnej kasy (posługują się kasami urzędów skarbowych), a zatem prowadzą „pamiętnik należności biernych” (wzór 15 do § 75 Przepisów racunkowo-ka-

sowych — „Monitor Polski” Nr. 285 z 1921 r., Dz. Urz. Min. Skarbu z tegoż roku Nr. 45, poz. 564), oraz „księgę przychodów budżetowych” (wzór 12 do § 70 powołanych przepisów), mają uwidocznić treść decyzji w przedmiocie uiszczenia opłaty stempłowej ratami (§§ 10 — 14):

a) w „pamiętniku należności biernych”, gdy współkontrahent urzędu jest **wierzycielem**, uprawnionym do żądania należności umownej,

b) w „księdze przychodów budżetowych”, gdy współkontrahent urzędu jest **obowiązany** do wpłacania należności umownej.

Adnotacja, o której mowa, ma nastąpić w kolumnie „Uwagi”, pod tym samym numerem bieżącym, pod którym jest zapisana odnośna należność umowna. W razie trwania umowy przez czas dłuższy, niż do końca okresu budżetowego, w którym należność umowną zapisano po raz pierwszy do jednej z wymienionych dwóch ksiąg, adnotacja ma być dokonywana corocznie aż do czasu zupełnego uiszczenia opłaty stempłowej.

W przypadku zanotowania treści decyzji w „pamiętniku należności biernych”, urząd przy każdym asygnowaniu raty należności umownej zarządza potrącenie opłaty stempłowej i uwidocznia w kolumnie „Uwagi” kwotę, która ma być potrącona. Wyjątek zachodzi:

1) w przypadku wymierzenia i uiszczenia opłaty tymczasowej (§ 11); w tym bowiem razie potrącenie opłaty stempłowej rozpoczyna się dopiero wówczas, gdy kwota opłaty stempłowej, obliczona według płatnych już rat należności umownej, przekroczyła kwotę opłaty tymczasowej.

2) w razie dozwolenia spłaty ratalnej przez Ministerstwo Skarbu (§ 13), wtedy potrącenie opłaty stempłowej odbywa się w terminach, podanych w decyzji Ministerstwa Skarbu,

3) w razie uiszczenia raty opłaty stempłowej znaczkami stempłowymi, umieszczonymi na rachunku (§ 10, ustęp przedostatni, zdanie drugie); wtedy bowiem urząd ogranicza się do umieszczenia w kolumnie „Uwagi” adnotacji: „Opłatę stempłową zł gr. uiszczono znaczkami stempłowymi na rachunku”.

W przypadku zaś uwidocznienia treści decyzji w „księdze przychodów budżetowych” urząd uwidocznia wpłaty na poczet opłaty stempłowej w tejże księdze, w kolumnie „Uwagi”, a mianowicie na podstawie kwitów, przedstawianych przez współkontrahenta (§ 10, zdanie ostatnie); kwity te mają być załączone do akt, dotyczących danej umowy¹²⁾.

§ 16. Urząd, posiadający własną kasę, prowadzi:

a) księgę ewidencyjną opłat stempłowych według załączonego wzoru 3,

b) rejestr uiszczeń na poczet opłat stempłowych, według załączonego wzoru 4.

W „księdze ewidencyjnej” numeracja pozycji będzie bez żadnej przerwy, a zatem nie stosuje się do okresów budżetowych lub kalendaryzowanych. Księga ta ma być zaopatrzona w skorowidz alfabetyczny, wymieniający współkontrahentów oraz przy każdym: stronicę dla niego przeznaczoną.

W „rejestrze uiszczeń” numeracja w kolumnie 1 będzie bez przerwy przez cały okres budżetowy.

Każdą sprawę, w której została wydana decyzja w przedmiocie uiszczenia opłaty stempłowej ratami (§§ 10 — 14), zapisuje się do „księgi ewidencyjnej”, wymieniając w nagłówku: pozycję i współkontrahenta oraz wypełniając kolumnę 1; w razie wymierzenia opłaty tymczasowej (§ 11) wypełnia się nadto kolumny 2 i 3.

W przypadkach wymienionych w §§ 9 — 12 należy po upływie każdego terminu płatności raty należności umownej wypełnić kolumny 4 — 7.

Jeżeli nie było opłaty tymczasowej (§ 11 oraz kolumny 2 i 3 księgi ewidencyjnej), to kwotę wpisaną do kolumny 7 zapisuje się również do „rejestru uiszczeń”, wypełniając kolumny 1 — 5; następnie wypełnia się kolumny 8 i 9 księgi ewidencyjnej, wpisując do kolumny 8 tę samą kwotę, która jest zapisana do kolumny 7.

Jeżeli uiszczono opłatę tymczasową, obliczoną według najniższej ilości świadczenia, albo według zaliczki (§ 11), to procedurę, opisaną w poprzednim ustępie, stosuje się dopiero od czasu, gdy suma kwot, zapisanych do kolumny 7 księgi ewidencyjnej, zrównała się z kwotą opłaty tymcza-

¹²⁾ Jeżeli na mocy umowy wydatek na opłatę stempłową ma podnieść w całości lub w części urząd, zawierający umowę, to postanowienia § 15 ulegają następującym modyfikacjom:

Zarówno w przypadku, gdy współkontrahent urzędu jest wierzycielem uprawnionym do żądania należności umownej, jakoteż, gdy współkontrahent urzędu jest obowiązany do wpłacenia należności umownej, należy w „pamiętniku należności biernych” w odpowiednich kolumnach uwidocznić — według treści decyzji (§§ 10 do 14 oraz odsyłacz 9 do § 10) — kwoty, które w danym okresie budżetowym mają być poniesione przez urząd, tytułem opłaty stempłowej.

Jeżeli urząd ma ponieść opłatę stempłową w całości, to nie należy już czynić żadnych adnotacji w kolumnie „uwagi” pamiętnika należności biernych, ani też w księdze przychodów budżetowych; jeżeli zaś urząd ma ponieść opłatę tylko w części, to należy w kolumnie „Uwagi” pamiętnika należności biernych, względnie w kolumnie „Uwagi” księgi przychodów budżetowych umieścić adnotację, dotyczącą tej części opłaty, która ma uiścić współkontrahent.

sowej. Do tego czasu poszczególne kwestje, zapisane do kolumny 7, nie mają być przenoszone do rejestru uiszczeń; kolumny 8 i 9 księgi ewidencyjnej pozostają niewypełnione, a do kolumny 10 zapisuje się tę samą kwotę, która jest uwidoczniiona w kolumnie 7.

Jeżeli po zapisaniu poszczególnej kwoty do kolumny 7 księgi ewidencyjnej okazuje się, że właśnie na skutek obliczenia tej raty opłaty stempłowej suma kwot, zapisanych do kolumny 7 (która po zapisaniu raty poprzedniej wynosiła mniej, niż opłata tymczasowa, uwidoczniiona w kolumnie 2) **przewyższyła opłatę tymczasową**, (obliczoną według najniższej ilości świadczenia, albo według zaliczki), to należy zapisać: do kolumny 10 księgi ewidencyjnej — różnicę między opłatą tymczasową a osiągniętą na skutek raty poprzedniej sumą kwot, zapisanych do kolumny 7, a do kolumny 8 różnicę między ostateczną sumą kwot, zapisanych do kolumny 7, a opłatą tymczasową. Jeżeli np. opłata tymczasowa wynosi 1000 zł, rata ostatnia opłaty stempłowej 300 zł, a suma kwot, zapisanych do kolumny 7, z wyłączeniem raty ostatniej, 900 zł, to należy zapisać do kolumny 7 — 300 zł, do kol. 8 (oraz do rejestru uiszczeń) — 200 zł, (t. j. 1200 minus 1000), a do kolumny 10 — 100 zł, (t. j. 1000 minus 900).

W razie uiszczenia opłaty stempłowej zapomocą znaczków stempłowych, umieszczonych na rachunku (§ 10, ustęp przedostatni, zdanie drugie), nie uwidocznia się tej raty w rejestrze uiszczeń; w kolumnie 9 księgi ewidencyjnej umieszcza się adnotację: „Opłatę stempłową zł gr uiszczono znaczkami stempłowymi na rachunku”.

Sposób prowadzenia ewidencji w razie zezwolenia przez Ministerstwo Skarbu na uiszczenie opłaty ratami (§ 13) ustali Ministerstwo Skarbu w każdym przypadku poszczególnym. Kwotę odsetek za odroczenie, obliczoną według wskazówek, zawartych w decyzji Ministerstwa Skarbu, należy uwidocznić w kolumnie 8 księgi ewidencyjnej oraz w kolumnie 5 rejestru uiszczeń czerwonym atramentem, poniżej kwoty opłaty stempłowej.

§ 17. Kwoty, wpisane do kolumny 5 rejestru uiszczeń (§ 16), należy za każdy miesiąc podsumować w ciągu pierwszych pięciu dni miesiąca następnego i w tymże terminie sumę w ten sposób obliczoną wnieść do kasy skarbowej przy deklaracji, w której należy podać, że wpłata następuje „tytułem opłat stempłowych od umów”, oraz wymienić czasokres, za który wpłata następuje. W razie wpisania do kolumny 5 (czerwonym atramentem) odsetek za odroczenie (§ 16, zdanie ostatnie), należy podsumować oddzielnie opłaty stempłowe i oddzielnie odsetki i również w deklaracji wymienić obie te sumy, określając sumę odsetek wyrazami „tytułem odsetek”.

Urząd może dokonywać podsumowania i wpłaty częściej, niż raz na miesiąc.

Po wniesieniu do kasy urzędu skarbowego należy wypełnić kolumny 6 — 8 rejestru uiszczeń, uwidoczniając sumę odsetek za odroczenie w kol. 7 czerwonym atramentem.

c) Odwołania.

§ 18. Od wymiaru opłaty stempłowej, dokonanego przez urząd, który zawarł umowę (§ 4), jak również od wydanej przez ten urząd decyzji w przedmiocie uiszczenia opłaty stempłowej ratami (§§ 10 — 12) może współkontrahent wnieść — na ręce urzędu, który wymierzył opłatę lub wydał decyzję — **odwołanie**, w ciągu miesiąca od daty zaświadczenia o wymiarze (§§ 6, 7, 11, 13), względnie od daty doręczenia decyzji (§§ 10 — 14) w przedmiocie uiszczenia opłaty stempłowej ratami (art. 46 i 47 u. o. s., oraz § 95, punkt „h” r. w. s.). Odwołujący się ma do odwołania załączyć doręczony mu egzemplarz umowy lub jego odpis uwierzytelniony; jeżeli odwołanie jest skierowane przeciw decyzji w przedmiocie uiszczenia opłaty stempłowej ratami, to należy do odwołania załączyć nadto ową decyzję lub jej odpis uwierzytelniony (art. 47 u. o. s.). Urząd, który zawarł umowę, przesyła odwołanie wraz ze swoją opinią tej izbie skarbowej, w której okręgu ma siedzibę (art. 47 u. o. s.). Izba skarbową zawiadamia o swym rozstrzygnięciu odwołującego się, oraz urząd, który wymierzył opłatę.

d) Szczegółowe objaśnienie przepisów o opłatach stempłowych od umów o dostawę lub robotę.

§ 19. Pismo, stwierdzające **zawarcie** umowy o dostawę (czyl. o sprzedaż rzeczy ruchomych) lub o robotę, podlega opłacie stempłowej (w myśl punktu 4 art. 69, oraz w myśl punktu 4 art. 91 u. o. s.) tylko w przypadkach następujących:

1. gdy zostało sporządzone w formie aktu notarialnego lub sądowego, albo notarialnie lub sądowo uwierzytelnionego,

2. gdy umowę zawarto w formie aktu ściśle prywatnego (t. j. nie sporządzonego ani w formie notarialnej, ani w formie sądowej, ani też nie uwierzytelnionego notarialnie lub sądowo) i pismo takie jest **podpisane przez obie strony**.

Jeżeli zaś akt ściśle prywatny jest podpisany **tylko przez jedną stronę**, to podlega opłacie stempłowej tylko wówczas, gdy:

3. żadna ze stron umawiających się nie prowadzi przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu, albo przedsiębiorstwa, które jest ustawowo zwolnione od tego podatku¹⁾, np.: gdy urządy państwowe, nie sprawujący zarządu przedsiębiorstwa państwowego, zawiera umowę z rolnikiem o dostawę produktów rolnych,

4. gdy wprowadzie bądź jedna strona, bądź obie strony prowadzą przedsiębiorstwo, określone tylko co w punkcie 3, atoli dana umowa o dostawę lub robotę **nie wchodzi w zakres** owego przedsiębiorstwa.

Z powyższego wynika, że jeżeli choćby tylko jedna ze stron umawiających się prowadzi przedsiębiorstwo, określone w punkcie 3, a dana umowa o dostawę lub robotę **wchodzi w zakres** owego przedsiębiorstwa, to pismo, stwierdzające zawarcie umowy, a sporządzone w formie aktu ściśle prywatnego, tylko **przez jedną stronę podpisanego**, nie podlega opłacie stempłowej. Zasadę tę stosuje się nie tylko wówczas, gdy sporządzono tylko jedno pismo (podpisane przez jedną stronę, a wręczone stronie drugiej), lecz także wtedy, gdy umowa przyszła do skutku **drogą wymiany pism** (listów), z których każde jest podpisane tylko przez jedną stronę.

§ 20. **Oferta** zasadniczo **nie** podlega opłacie, gdyż sama przez się nie stwierdza zawarcia umowy. Podlega opłacie tylko wyjątkowo, a mianowicie, gdy jest sporządzona w formie, podanej wyżej w punkcie 1 § 19 i zarazem wartości przedmiotu przewyższa 100 zł; w takim razie opłata przy wartości, nie przewyższającej 1000 zł, wynosi 2 zł, przy wartości wyższej, niż 1000 zł, opłata wynosi 5 zł (art. 139 u. o. s.).

Przyjęcie oferty podlega opłacie, gdy zachodzi jeden z warunków, podanych wyżej w punktach 1, 3 lub 4 §-u 19. W braku tych warunków przyjęcie oferty podlega opłacie tylko wówczas, gdy jest umieszczone na tym samym papierze, na którym jest wypisana oferta (wtedy bowiem zachodzi warunek, podany wyżej w punkcie 2 § 19); w tym wypadku stosuje się § 8.

„**Zamówienie**“ („zapotrzebowanie“), jeżeli następuje z powołaniem się na otrzymaną ofertę, podlega zasadom, podanym w ustępie poprzednim co do przyjęcia oferty. W braku takiego powołania się zamówienie należy uważać za ofertę.

Przyjęcie zamówienia stoi narówni z zamówieniem, dokonaniem z powołaniem się na otrzymaną ofertę.

§ 21. Od pism, stwierdzających zawarcie umowy (o ile podlegają opłacie stempłowej), należy uiścić opłatę **procentową**, która wynosi:

a) w przypadkach kupna lasu na wyrąb — zawsze 1% od sumy należności,

b) w innych przypadkach: jeżeli którakolwiek ze stron umawiających się zawarła umowę w **zakresie swego przedsiębiorstwa**, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku — 0,2% od sumy należności,

c) jeżeli zaś dana umowa co do żadnego z kontrahentów **nie wchodzi** w zakres przedsiębiorstwa, podlegającego podatkowi przemysłowemu lub ustawowo zwolnionego od tego podatku — 1% od sumy należności.

Nie pobiera się opłaty, gdy należność za sprzedane towary lub za roboty, które mają być wykonane, nie przewyższa 20 zł.

4. Opłaty stempłowe od pism, stwierdzających wykonanie umowy o dostawę lub robotę.

§ 22. Najbardziej typowym pismem, stwierdzającym wykonanie umowy o dostawę lub robotę, jest **rachunek**, t. j. pismo, sporządzone przez sprzedawcę (dostawcę) lub przez osobę, która zobowiązała się do wykonania roboty, stwierdzające całkowite lub częściowe wykonanie umowy przez wystawcę rachunku i wymieniąjące należność za dostarczone rzeczy ruchome lub wykonane roboty (bez względu na to, czy wystawca rachunku podpisał go lub czy swe nazwisko albo firmę uwidocznił w inny sposób, np. zapomocą pieczętki lub przez wystawienie rachunku na papierze firmowym).

Do pism, stwierdzających wykonanie umowy, należą nadto:

a) **potwierdzenie odbioru** towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, wymieniąjące zarazem należność za towary, względnie za robotę,

b) **potwierdzenie odbioru ceny** z zaznaczeniem, że otrzymano ją za dostarczone towary, względnie potwierdzenie odbioru **wynagrodzenia**, z zaznaczeniem, że otrzymano je za wykonane roboty; zaznaczenie to może nastąpić bądź wyraźnie: przez wymienienie towarów, względnie roboty, bądź pośrednio przez powołanie (w samym pokwi-

towaniu lub w asygnacji, na której ono jest wypisane) pozycji lub strony księgi, w której dana należność jest przypisana.

§ 23. Myślą przewodnią przepisów u. o. s., dotyczących pism, które stwierdzają **wykonanie** umowy, jest zasada, że przy jednej transakcji, mającej za przedmiot dostawę lub robotę, opłata **procentowa** należy się tylko **raz jeden** bez względu na ilość pism, wiążących się z tą transakcją.

Zgodnie z tą zasadą przewodnią, a w myśl art. 72, 73 i 90 u. o. s., pismo, stwierdzające wykonanie umowy, podlega opłacie tylko w przypadkach następujących:

a) gdy nie zostało sporządzone żadne pismo, stwierdzające **zawarcie** umowy, t. j. gdy umowę zawarto ustnie,

b) gdy wprowadzie zostało sporządzone pismo, stwierdzające zawarcie umowy, ale pismo to — w braku warunków, wymienionych wyżej w punktach 1 — 4 §-u 19 — **nie podlega opłacie**.

Jeżeli więc zachodzi przypadek, wymieniony wyżej w punktach „a” lub „b”, to opłacie stempłowej podlega przedewszystkiem **rachunek** (§ 22, ustęp pierwszy).

Jeżeli w przypadku poszczególnym ani nie sporządzono pisma, stwierdzającego **zawarcie** umowy, a podlegającego opłacie, ani nie wystawiono rachunku, ale sporządzono **potwierdzenie odbioru** towarów, względnie potwierdzenie wykonania roboty, wymieniąjące zarazem należność za towary, względnie za robotę (§ 22, ustęp drugi, punkt „a”), w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie **procentowej**.

Jeżeli wreszcie nie sporządzono ani pisma, podlegającego opłacie w myśl § 19, ani rachunku, ani potwierdzenia odbioru towarów, względnie potwierdzenia wykonania roboty, ale sporządzono potwierdzenie odbioru **ceny** z zaznaczeniem, że otrzymano ją za dostarczone towary, względnie potwierdzenie odbioru **wynagrodzenia**, z zaznaczeniem, że otrzymano je za wykonane roboty (§ 22, ustęp drugi, punkt „b”), w takim razie to potwierdzenie podlega opłacie procentowej.

Jeżeli nie sporządzono pisma, stwierdzającego zawarcie umowy i podlegającego opłacie procentowej, ale sporządzono co do tej samej należności kilka pism, stwierdzających wykonanie umowy (np. kilka rachunków równobrzmiących i nadto potwierdzenie odbioru towaru, oraz potwierdzenie odbioru ceny), to opłata **procentowa** należy się tylko **raz jeden**, a mianowicie od pisma pierwszego (art. 72, ustęp czwarty, w związku z art. 3 u. o. s.).

§ 24. Wysokość opłaty **procentowej** od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy, jest taka sama, jakaby się należała, gdyby przy danej transakcji podlegało opłacie pismo, stwierdzające **zawarcie** umowy (§ 21).

W razie wykonywania umowy **częściami** (częściowego dostarczania towarów, częściowego wykonywania roboty, częściowego płacenia ceny) i sporządzania pism (rachunków i t. p.), z których każde stwierdza wykonanie pewnej części zobowiązania, należy przy każdym takim piśmie uiścić opłatę procentową, odpowiadającą odnośnej części.

§ 25. Rachunek bądź podlega opłacie **procentowej**, bądź nie podlega żadnej opłacie. To samo dotyczy potwierdzeń odbioru towarów oraz potwierdzeń wykonania roboty.

Natomiast od **potwierdzenia odbioru ceny** (wynagrodzenia), jeżeli ono nie podlega opłacie procentowej, a suma pokwitowania przewyższa 50 zł, należy uiścić opłatę w wysokości 25 gr (art. 136 u. o. s.).

Pokwitowanie, umieszczone na rachunku, dotyczące się należności, stwierdzonej rachunkiem, nie podlega opłacie (art. 137, punkt 3 u. o. s.). Również nie należy się opłata w wysokości 25 gr od pokwitowania (nie podlegającego opłacie procentowej), jeżeli należność została wypłacona **czekiem** (art. 137, punkt 16 u. o. s.).

§ 26. Opłatę od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy, należy uiścić bądź znaczkami stempłowymi, bądź gotówką — według zasady, podanej wyżej w § 5.

Uiszczenie **znaczkami stempłowymi** następuje (w myśl art. 74 i 138 u. o. s.) drogą skasowania ich przez przepisanie początkowymi lub końcowymi wyrazami pisma, albo datą skasowania i nazwiskiem lub firmą kasującego. W razie jednak wydania rachunku lub pokwitowania z **księgi grzbietowej** z pozostawieniem talonu, nakleja się znaczki stempłowe na linię, oddzielającą talon od pisma, przeznaczonego do wycięcia; znaczków stempłowych należy nakleić pionowo w ten sposób, aby jego część górna była zwrócona ku górnemu brzegowi księgi; po wycięciu pisma lewa połowa znaczka pozostaje na talonie, a prawa na wydanym piśmie (§ 49 r. w. s.). W razie wydania rachunku lub pokwitowania z **księgi grzbietowej** z pozostawieniem **kopji** nakleja się znaczki stempłowe na kopji, pozostającej w księdze i kasuje się je przez przepisanie początkowymi lub końcowymi wyrazami tekstu, albo datą skasowania, oraz nazwiskiem lub firmą kasującego; na wydanym pi-

śmie należy (zapomocą pisma lub pieczęci) stwierdzić uiszczenie opłaty, wymieniając jej kwotę (np. słowami: „opłatę stempłową . . . zł . . . gr uiszczono znaczkami stempłowymi na kopji”).

Uiszczenie **gotówką** opłaty od pisma, stwierdzającego wykonanie umowy, może nastąpić w sposób dwojaki (art. 24 u. o. s., oraz §§ 37 — 40 r. w. s.):

a) przez przedstawienie owego pisma urzędowi skarbowemu i uiszczenie w kasie urzędu skarbowego kwoty, wskazanej w „poleceniu poboru”, które sporządza urząd skarbowy; w tym wypadku kasa urzędu skarbowego (oprócz wydania płatnikowi pokwitowania na zwyczajnym blankiecie) umieszcza na piśmie, podlegającym opłacie, zaświadczenie o wymiarze;

b) przez wpłacenie odnośnej kwoty w kasie urzędu skarbowego bez poprzedniego udania się do działu opłat stempłowych urzędu skarbowego, a na podstawie deklaracji; w tym wypadku kasa nie umieszcza zaświadczenia o wymiarze na piśmie, podlegającym opłacie, lecz wydaje na zwyczajnym blankiecie pokwitowanie, w którym powtarza dosłownie treść deklaracji.

§ 27. Jeżeli dostawca lub osoba, która wykonała robotę, przedstawia, celem uzyskania swej należności, rachunek nieopłacony lub niedostatecznie opłacony, to urząd, powołany do sporządzenia asygnacji — o ile nie ma zastosowania § 32 punkt b) — wzywa wystawcę rachunku (w najkrótszej drodze) do uiszczenia opłaty w terminie, który urząd równocześnie wyznacza, nadmienając, że w razie niezastosowania się zostanie wymierzona nakazem płatniczym urzędu skarbowego opłata wraz z 25-krotną podwyżką. Aż do upływu wyznaczonego terminu, urząd wstrzymuje się ze sporządzeniem asygnacji; w razie bezskutecznego upływu terminu sporządza asygnację, zarazem jednak przesyła Urzędowi Skarbowemu (względnie Urzędowi Opłat Stempłowych, w którego okręgu urząd asygnujący ma siedzibę, „za wiadomienie o dostrzeżeniu naruszenia ustawy o opłatach stempłowych” według wzoru 5 do § 78 r. w. s.).

§ 28. Każdy urząd, który sporządza asygnację należności za dostarczone towary lub za wykonane roboty, albo zlecenie wypłaty, dotyczące takiej należności, ma ustalić na podstawie §§ 23 — 25, czy i w jakiej wysokości należy się w przypadku poszczególnym opłata stempłowa od **pokwitowania** i w jaki sposób ma być uiszczona. Stosownie do wyniku urząd umieszcza na asygnacji i talonie, względnie na zleceniu wypłaty, odpowiednią klauzulę w formie następującej: „Opłatę od pokwitowania w kwocie . . . zł . . . gr należy uiścić znaczkami stempłowymi na asygnacji (zleceniu wypłaty)” lub „od pokwitowania nie należy się opłata stempłowa (art. . . . u. o. s.)”.

Asygnacji i zleceń wypłaty, niezaopatrzonych w taką klauzulę, kasa nie realizuje, lecz zwraca natychmiast asygnację właściwemu urzędowi, a zlecenie wypłaty osobie, która je przedstawiła.

5. Opłata stempłowa od pokwitowania, niewymienionej w § 22.

§ 29. Pokwitowanie z odbioru sumy pieniężnej lub papierów wartościowych (w szczególności też weksli), niewymienione w § 22 (np. pokwitowanie, stwierdzające uiszczenie komornego, albo zwrot wadium lub kaucji), podlega zasadniczo — w myśl art. 136 u. o. s. — opłacie w wysokości 25 gr.

Pokwitowania, zwolnione od opłaty w wysokości 25 gr, wymienia art. 137 u. o. s. Najważniejsze wyjątki zawierają: punkt 1 tego artykułu, według którego wolne są od opłaty pokwitowania, stwierdzające odbiór pieniędzy lub papierów wartościowych, których wartość nie przewyższa 50 zł, oraz punkt 16, w myśl którego jest wolne od opłaty pokwitowanie z odbioru czeku.

Do pokwitowań, o których mowa, stosuje się §§ 26 i 28.

6. Bezpośrednie uiszczanie opłat stempłowych.

§ 30. Izba Skarbowa — jak również Śląski Urząd Wojewódzki (Wydział Skarbowy) — może na mocy art. 25 u. o. s., oraz §§ 42 — 46 r. w. s., zezwalać poszczególnym podatnikom, co do poszczególnych rodzajów pism, podlegających opłatom stempłowym, na uiszczanie tych opłat nie znaczkami stempłowymi, lecz w ten sposób, że podatnik zapisuje każdą należną opłatę do specjalnego rejestru, rejestr ten w pewnych stałych terminach podsumowuje i kwotę tak obliczoną wnosi do kasy skarbowej. Ta procedura nazywa się „bepośrednim uiszczaniem opłat stempłowych”.

Podatnik, któremu izba skarbowa zezwoliła na uiszczanie bezpośrednio, winien prowadzić „rejestr opłat stempłowych, uiszczanych bezpośrednio” według wzoru, który ustala izba skarbowa przy każdym zezwoleniu, stosownie do rodzaju opłat, których zezwolenie dotyczy. Na każdym egzemplarzu pisma, podlegającego uiszczeniu bezpośrednio na mocy zezwolenia izby skarbowej,

¹⁾ Przedsiębiorstwa, ustawowo zwolnione od podatku przemysłowego, wymieniąją: art. 3, oraz art. 95, punkt 1-a ustawy z dn. 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 17, poz. 110).

na podatnik stwierdzić uiszczenie według następującego schematu: „Opłatę stempelową zł . . . gr¹⁾ uiszczył (uiszczyła) bezpośrednio (imię i nazwisko lub firma) w (miejsce), oz. rej. z r.”; Izba skarbową może zezwolić na niewymienienie pozycji rejestru, jeżeli konieczność wymienienia pozycji rejestru nie ała się pogodzić z normalnym tokiem czynności rzemieślniczej. Izba skarbową może zwolnić do prowadzenia rejestru, pod warunkiem utworzenia w jednej z ksiąg, które podatek prowadzi dla woich celów, kolumny przeznaczonej do uwidocznienia opłaty stempelowej. W takim razie należy a pismach, podlegających uiszczeniu bezpośrednio, wymieniać — zamiast pozycji rejestru — odpowiednie oznaczenie, umożliwiające odszukanie odnośnej księgi i jej strony.

Osoba, która od izby skarbowej uzyskała zezwolenie na bezpośrednie uiszczanie opłat stempelowych, nietylko nie jest obowiązana, ale nawet nie ma prawa uiszczać znaczkami stempelowymi opłaty stempelowej od tych pism, które są objęte dnośną decyzją izby skarbowej (a zamieścić wpisaną do „rejestru opłat stempelowych uiszczanych bezpośrednio”). Tyczy się to w szczególności pism, wystosowywanych do urzędów państwowych, względnie przedsiębiorstw państwowych (np. rachunków), jak również pism, stwierdzających zawarcie umowy z urzędem państwowym, względnie z przedsiębiorstwem państwowym, o ile edne, względnie drugie pisma są objęte decyzją izby skarbowej, zezwalającą na uiszczanie bezpośrednio. Jeżeli zatem izba skarbową zezwoliła na bezpośrednie uiszczanie opłat stempelowych od umów pewnego rodzaju, to w razie zawarcia umowy tego właśnie rodzaju z urzędem państwowym lub z przedsiębiorstwem państwowym nie mają zastosowania art. 32 u. o. s., ani też §§ 3 — 17, oraz 17 niniejszej instrukcji.

§ 31. Izby skarbowe, o ile zezwolą na bezpośrednie uiszczanie opłat od pokwitowań z odbioru umy pieniężnej (§ 22, punkt „b”, oraz § 29), zaznają w decyzji, zawierającej do zezwolenie, że ono nie obejmuje pokwitowań, umieszczonych na asynacjach (zleceniach wypłaty), sporządzanych przez urzędy państwowe (względnie zarządy przedsiębiorstw państwowych). Opłaty zatem od pokwitowań, umieszczonych na sygnacjach, nie mogą być uiszczane „bezpośrednio”.

Natomiast mogą być uiszczane „bepośrednio” opłaty od umów, wymienionych w §§ 9 — 11. Jeżeli więc pewna osoba sporządza stale lub w regularnych odstępach czasu pisma, stwierdzające zawarcie umowy, mającej za przedmiot świadczenie, którego ilość nie może być oznaczona zgóry przy zawarciu umowy, to izba skarbową może na rośbę tej osoby zezwolić na „bepośrednie” uiszczanie poszczególnych rat opłaty stempelowej.

Jeżeli umowa tego rodzaju została zawarta z urzędem państwowym, to urząd ten — w razie okazania mu przez współkontrahenta decyzji izby skarbowej, zezwalającej na „bepośrednie uiszczanie” rat opłaty stempelowej — ma ograniczyć się do umieszczenia na obu egzemplarzach umowy zawiadzenia następującej treści: „Opłata stempelowa zostanie uiszczona ratami (art. 9 i 25 u. o. s.) w sposób, wskazany w decyzji izby skarbowej w z dn. L.”

§ 32. „Bepośrednie uiszczanie” opłat stempelowych jest dopuszczalne również:

a) co do rachunków, wystawianych przez urzędy państwowe lub zarządy przedsiębiorstw państwowych,

b) co do rachunków, nieopłaconych przez wytwórcę, a przedstawionych urzędowi państwowemu lub zarządowi przedsiębiorstwa państwowego.

Urzędy państwowe mogą wprowadzić u siebie ten sposób uiszczania — bądź co do obu rodzajów rachunków (określonych pod „a” i „b”), bądź tylko co do jednego rodzaju — bez uprzedniego zezwolenia izby skarbowej. Mają jednak:

1. o tem swoim postanowieniu zawiadomić izbę skarbową, w której okręgu urząd, wprowadzający u siebie bezpośrednie uiszczanie, ma siedzibę — podając dzień, od którego system, o którym mowa, będzie stosowany, oraz załączając wzór rejestru opłat stempelowych, uiszczanych bezpośrednio”;

2. stosować się ściśle do przepisów, zawartych w § 30,

3. zastosować się do ewentualnych wniosków izby skarbowej, dotyczących się układu „rejestru opłat stempelowych uiszczanych bezpośrednio”.

7. Postanowienia przejściowe.

§ 33. Jeżeli pismo, stwierdzające umowę, wymienioną w §§ 9 lub 11 lub 14, sporządzono przed wejściem w życie u. o. s., t. j. przed dniem 1 stycznia 1927 r., to do świadczeń, należnych na mocy takiej umowy od dnia 1 stycznia 1928 r., stosuje się nie te przepisy, które obowiązywały w dniu sporządzenia takiego pisma, ale nową ustawę o opła-

¹⁾ Należy podać łączną sumę opłaty wraz z dodatkiem 10%-owym.

tach stempelowych (§ 195 r. w. s.). W szczególności więc, jeżeli stawka opłaty, ustanowiona, co do umów danego rodzaju w nowej ustawie, jest bądź wyższa, bądź niższa od stawki, przewidzianej w przepisach dawniejszych, stosuje się od dnia 1 stycznia 1928 r. stawkę nową.

§ 34. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”.

Minister Skarbu:

(—) *Wł. Zawadzki.*

Wzór 1 do § 10.

Dyrekcja Lasów Państwowych

w

L

W każdym piśmie, tyżącym się sprawy niniejszej, należy przytoczyć liczbę obok wymienioną.

Decyzja w przedmiocie opłaty stempelowej,

wydana na mocy art. 32 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. z r. 1932, Nr. 41, poz. 413) oraz § 77 rozporządzenia wykonawczego z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

Do

Spółki Akcyjnej „Zakłady Przemysłowo-Leśne

w”

Przedmiot opłaty: Umowa z dnia 15 stycznia 1933 r. o dzierżawę tartaku państwowego w N. oraz kolejki i bocznic kolejowej, tudzież o sprzedaż drewna do przeróbki na tym tartaku.

Wysokość opłaty: 1. (na mocy art. 88 powołanej ustawy) 1% z 10% dodatkiem nadzwyczajnym:

od łącznej sumy tenut dzierżawnych za prawo korzystania z tartaku, kolejki i bocznic (§§ 13, 14 i 18 umowy), przypadających za cały czas trwania umowy, z doliczeniem wartości świadczeń, obciążających Spółkę, a wyszczególnionych w §§ 3, 5, 7, 8, 12 i 15 umowy;

2. (na mocy art. 67 powołanej ustawy) 0,2% z 10% dodatkiem nadzwyczajnym:

od łącznej ceny kupna za drewno (§§ 9 i 10 umowy).

Terminy i sposób uiszczania:

Ad 1. Raty opłaty stempelowej uiszczająco kwartał w kasie Nadleśnictwa A, równocześnie z ratami dzierżawnymi za korzystanie z tartaku i z kolejki (§§ 13 i 14 umowy).

Podstawę do obliczenia każdej poszczególniej raty opłaty stanowi suma rat dzierżawnych za tartak i kolejkę, wpłacana za poszczególny kwartał.

Do sumy tej należy:

a) stale doliczać:

przy ratach, płatnych dnia 15 września każdego roku, kwotę, przypadającą na Spółkę za użytkowanie przez nią bocznic kolejowej w N. w ubiegłym okresie obrachunkowym (§ 18 umowy),

przy ratach, płatnych dnia 15 grudnia każdego roku, kwoty, uiszczone tytułem premij ubezpieczeniowych (§ 7 umowy), oraz wartość roboty przetarcia drewna (§ 12 umowy) po potrąceniu kosztów własnych (zwróconych przez Dyрекcję Lasów Państwowych);

b) jednorazowo doliczyć:

przy racie, płatnej dnia 15 czerwca 1933 r., koszty wykończenia budowy leśniczówki (§ 8, punkt 1 umowy) i dwóch gajówek (§ 8, punkty 2 i 3 umowy) — z wyłączeniem wartości materiału drzewnego, dostarczonego przez Dyрекcję Lasów Państwowych;

przy racie, płatnej dnia 15 września 1933 r., koszty budowy trzech gajówek z zabudowaniami gospodarczymi i studniami betonowymi (§ 8, ustęp ostatni umowy);

przy racie, płatnej dnia 15 grudnia 1933 r., koszty budowy domu mieszkalnego dla administracji tartaku (z wyłączeniem wartości materiału drzewnego, dostarczonego przez Dyрекcję Lasów Państwowych) — (§ 5 umowy) oraz koszty budowy kolejki leśnej (§ 15 umowy);

przy racie ostatniej wartość zakupionych przez Spółkę maszyn oraz ich części, tudzież pasów transmisyjnych i pił trakowych (§ 3 umowy), jak również koszty budowy domów mieszkalnych dla robotników — z wyłączeniem materiału drzewnego, dostarczonego przez Dyрекcję Lasów Państwowych (§ 5 umowy).

Ad 2. Raty opłaty stempelowej uiszczająco w kasie Nadleśnictwa A, równocześnie z ratami należności za drewno. Należy zatem w dniu 1 października każdego roku uiszczyć opłatę od 10%-ej zaliczki (§ 10, punkt 1 umowy), a do dnia

1 lipca każdego roku opłatę od pozostałych 90% należności (§ 10, punkt 2 umowy).

Odwwołanie można wnieść — w ciągu miesiąca od doręczenia niniejszej decyzji — do Dyрекcji Lasów Państwowych w

Data

Podpis:

Dyrektor Lasów Państwowych.

Wzór 2 do § 10.

Częściowy odpis umowy z dnia 15 stycznia 1933 r., zawartej między Dyрекcją Lasów Państwowych w imieniem Skarbu Państwa a Spółką Akcyjną p. f. „Zakłady Przemysłowo-Leśne”

§ 1.

Skarb Państwa oddaje Spółce w dzierżawę tartak państwowy w N. wraz z maszynami i urządzeniami technicznymi, budowlami i pomocniczymi instalacjami.

§ 2.

Czas trwania umowy ustanawia się od dnia 15-go marca 1933 r. do dnia 1 lipca 1942 r. bez możliwości milczącej prolongaty.

§ 3.

Przedmiot dzierżawy dzierżawca obowiązująco się utrzymać w całości i konserwować w należyty sposób, zużyte maszyny i ich części zamienić na nowe, wszystko to swoim trudem i kosztem, aby w chwili expiracji umowy przekazać cały obiekt w stanie zupełnie zdatnym do użytku i nie gorszym, niż został dzierżawcy przekazany w dniu objęcia dzierżawy Wszystkie pasy transmisyjne bez względu na to, jakie i w jakim stanie były dzierżawcy przekazane, dzierżawca winien zwrócić wyłącznie skórzane i nowe. Również piły trakowe, zgodnie z aktem przyjęcia, winny być zwrócone zupełnie nowe.

§ 4.

Dla umożliwienia pełnej pracy tartaku, Dyрекcja dodała dzierżawcy, tytułem najmu, dodatkową lokomobilę o sile 60 HP, którą dzierżawca własnym kosztem i staraniem przewióził, wyremontował i zainstalował na tartaku. Wzamin dzierżawca przekazał na rzecz Skarbu podwójną cyrkularkę, jako dodatkową do istniejących pojedynczych cyrkularok, bez żądania od Skarbu jakiegokolwiek odszkodowania.

§ 5.

Dzierżawca zobowiązuje się w terminie do dnia 1-go października 1933 r. wybudować swoim kosztem i staraniem, zgodnie z planem, zatwierdzonym przez dyrekcję, dom mieszkalny dla administracji tartaku, w miejscu przez Dyрекcję wskazanym Niezależnie od powyższego, o ile zajdzie potrzeba budowy domów mieszkalnych dla robotników, to dzierżawca winien te budowle wystawić własnym kosztem i staraniem według planów, zatwierdzonych przez Dyрекcję. Materiał drzewny, przewidziany zatwierdzonym przez Dyрекcję kosztorysem, w stanie okrągłym na pniu będzie wydany dzierżawcy bezpłatnie, resztę zaś materiałów dzierżawca opłaca z własnych funduszy. Wzniesione przez dzierżawcę budynki, po expiracji umowy, względnie w razie jej rozwiązania, przechodzą bezpłatnie na rzecz Skarbu Państwa.

§ 7.

Dzierżawca obowiązany jest tartak, jakoteż wszystkie budowle, objęte niniejszą umową, zaasekurować własnym kosztem i staraniem do wysokości, wskazanej przez Dyрекcję Lasów Państwowych.

§ 8.

W pierwszym rzędzie dzierżawca obowiązany jest zakończyć własnym kosztem i staraniem budowę:

1. leśniczówki (kompletu), wzniesionej w Nadleśnictwie A,
2. gajówki (kompletu), wzniesionej w Nadleśnictwie B,
3. gajówki (kompletu), wzniesionej w Nadleśnictwie C.

Ostateczne wykończenie wyżej wyszczególnionych budowli dzierżawca obowiązany jest dokonać w nieprzekraczalnym terminie do dnia 1 maja 1933 r. i w tymże terminie zdać je miejscowym Nadleśnictwom do użytku.